

**Hodnocení diplomové práce
Kristýny Strakošové
„Pojem a právní důsledky
překročení mezní nutné obrany a krajní nouze“**

Předložená diplomová práce obsahuje 71 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, sedmi základních kapitol a závěru. Vnější úprava je pěkná. Okruh použité literatury je přiměřený zvolenému tématu práce. Po formální stránce splňuje předložená práce všechny požadavky na ni kladené.

Diplomantka si za téma své práce zvolila problematiku sice tradiční, avšak současně poměrně náročnou, která v odborných kruzích a rovněž v laické veřejnosti vyvolává stálé diskuse. Práce je přiměřeně náročná na excerpci pramenného materiálu a rovněž na samotné zpracování. Zpracování zvoleného tématu je přínosné.

Po stručném úvodu, ve kterém diplomantka charakterizuje cíl a zaměření své práce, se nejdříve věnuje institutům okolností vylučující protiprávnost, a to především z hlediska jejich postavení v systému práva a trestného práva zejména. Za velmi zdařilé považují úvahy o místě protiprávnosti v systému znaků trestného činu (kdy k této otázce není zcela jednoty názorů), jakož i úvahy o vztahu společenské škodlivosti činu a jeho protiprávnosti (resp. typovém nedostatku společenské škodlivosti jako důvodu vyloučení protiprávnosti).

Následující kapitoly práce se zabývají rozбором nutné obrany a krajní nouze a nesplněním jejich podmínek, resp. překročení jejich mezí. S diplomantkou třeba souhlasit, že by bylo žádoucí odlišovat podmínky (primární podmínky), které vytvářejí „stav“ nutné obrany či krajní nouze, od mezí (sekundárních podmínek) vlastního jednání v tomto stavu. Souhlasit třeba rovněž s tím, jak diplomantka pojímá požadavek subsidiarity jednání v krajní nouzi. Důvodné je rovněž upozornění na možnost zneužití stávajícího výkladu proporcionality k legalizaci usmrcení jedné osoby k získání orgánů pro transplantaci a tím pro záchranu života většího počtu jiných osob. Záslužně je věnována velká pozornost pojmu „útok“ a „způsob útoku“ v této souvislosti pak sporné otázky zavinění útoku. Závěrům, ke kterým diplomantka dospívá, lze přisvědčit. Podaný rozbor pak doplňuje zajímavý exkurz do problematiky automatických obranných zařízení. Společné těmto kapitolám práce je velmi dobrá práce diplomantky s odbornou literaturou a s judikaturou, jakož i pečlivost zpracování a velmi dobré formulační schopnosti diplomantky.

Šestá kapitola práce je pak věnována analýze právních důsledků překročení mezi zkoumaných institutů. Kladně třeba hodnotit, že diplomantka zde věnuje poměrně velkou pozornost i složité otázce zavinění v případech překročení mezi. Závěry, ke kterým dospívá, jsou správné. Výklad právních důsledků excesu je opět velmi podrobný a je pečlivě zpracován. Za pozornost stojí, že diplomantka si všimla změny, ke které došlo v připuštění možnosti mimořádného snížení trestu v případech kvalifikovaných skutkových podstat. Důvodné je rovněž odlišování omluvitelného hnutí mysli od případů zavrženíhodného jednání poškozeného u privilegovaných skutkových podstat.

V poslední kapitole své práce pak diplomantka shrnuje své návrhy de lege ferenda, resp. svá stanoviska k některým podnětům, které se v odborné literatuře objevily.

V závěru své práce diplomantka vyslovuje názor, že současná právní úprava nutné obrany a krajní nouze je vyhovující, a to včetně právních důsledků excesu, resp. právních prostředků, jak na tento exces reagovat. Nedostatky vidí spíše v interpretační a aplikační praxi orgánů přípravného řízení. Tomuto závěru lze přisvědčit.

Celkově lze předloženou diplomovou práci hodnotit jako velmi zdařilou. Diplomantka prokázala hlubokou znalost zvolené problematiky, a to nejen pokud jde o právní úpravu a judikaturu, ale rovněž pokud jde o dosavadní zpracování problematiky v odborné literatuře. Kladem práce rovněž je pečlivost a systematičnost zpracování a dobrá formulační a jazyková úroveň. Předložená diplomová práce po obsahové i po formální stránce nesporně splňuje požadavky na ni kladené a je zcela způsobilým podkladem pro ústní obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by diplomantka mohla vyjádřit svůj názor na potřebnost a vhodnost rozšíření mezi přípustné obrany v případech útoků proti obydlí, resp. proti osobám a majetku v něm se nalézajícím a proti domovní svobodě vůbec.

Předběžná klasifikace: výborně

V Praze dne 1.4.2015

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
vedoucí diplomové práce